

gramotnosti (Charalambos a Glass, 2007; Law, Pelgrum a Plomp, 2008). Pomocí národního kurikulárního dotazníku je proto zjišťováno, jaké požadavky v oblasti počítačové a informační gramotnosti jsou kladeny na studenty učitelských programů, zda jsou učitelé pro práci s informačními technologiemi nějak certifikováni a jací učitelé vyučují předměty zaměřené na rozvoj počítačové a informační gramotnosti. Vedle počítačového a informačního vzdělávání v programech počátečního vzdělávání učitelů je sledována i dostupnost vhodných kurzů v rámci dalšího vzdělávání, informace o poskytovatelích těchto kurzů a očekávání týkající se průběžného vzdělávání učitelů v oblasti počítačové a informační gramotnosti.

Během uplynulých let proběhly v řadě zemí vzdělávací reformy, jejichž součástí bylo zavádění digitálních technologií do výuky. Klíčovým rysem většiny z nich byla snaha využít informační a komunikační technologie nikoli k pouhému zlepšení stávající praxe, ale spíše k transformaci procesu vyučování tak, aby lépe přispívaly k rozvoji schopností a dovedností potřebných pro život v dnešní společnosti. Mezi zeměmi jsou však velké rozdíly nejen v zavádění digitálních technologií do škol, ale také v tom, zda nějakým způsobem hodnotí počítačovou a informační gramotnost svých žáků nebo zda využívají informační a komunikační technologie k hodnocení žáků v jiných předmětech. Prostřednictvím národního kurikulárního dotazníku je proto také sledováno postavení digitálních technologií ve vzdělávání, priority, které jsou s jejich zaváděním do škol spojovány, a debaty, které se kolem nich v jednotlivých zemích vedou.